

MUNKAVÁLTOZAT – NORMASZÖVEG-JAVASLAT

2026. évi ... törvény

a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adózásának egységesítéséről

[1] Elismerve az egyéni vállalkozások gazdasági, foglalkoztatási és társadalmi szerepét, továbbá azt, hogy a kisvállalkozások adózása akkor tölti be rendeltetését, ha egyszerű, kiszámítható és az adóhatóság rendelkezésére álló adatokból döntően automatizálható, az Országgyűlés a következő törvényt alkotja.

[2] A törvény célja, hogy 2027. január 1-jétől egyetlen, a személyi jövedelemadó rendszerébe illesztett kisadózási szabályrendszer működjön, a 2022. évi XIII. törvény alapján már kisadózók szerzett helyzetének átmeneti védelme mellett.

[3] A törvény célja továbbá a kifizetőktől származó bevételek újbóli megengedése, az adóbeszedés automatizálása, a bűjtött vagy kiszervezett munkaviszonyok érdemi és tényállás-alapú kiszűrése, valamint annak biztosítása, hogy pusztán technikai pénzforgalmi, platform- vagy közösségi elszámolási konstrukció ne okozza a kisadózói jogállás elvesztését.

[4] A törvény a kisadózó által fizetett tételes és kiegészítő adót a személyi jövedelemadó különös formájaként szabályozza, ezzel lehetővé téve a nemzetközi adózási szabályokkal való szervesebb együttélést és az adó 1+1 százalékáról való rendelkezést is.

1. A kisadózó egyéni vállalkozók tételes adózásának beillesztése a személyi jövedelemadó rendszerébe

1. §

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) az egyéni vállalkozók adózására vonatkozó rendelkezéseket követően a következő fejezettel egészül ki:

„KISADÓZÓ EGYÉNI VÁLLALKOZÓK TÉTELES SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓJA

57/A. §

(1) Az Evecvtv. szerinti egyéni vállalkozó (a továbbiakban: egyéni vállalkozó) az e fejezetben meghatározott feltételek fennállása esetén vállalkozói személyi jövedelemadó vagy átalányadó helyett kisadózó egyéni vállalkozók tételes személyi jövedelemadóját (a továbbiakban: kisadózás) választhatja.

(2) A kisadózás a személyi jövedelemadó különös megállapítási módja. Az e fejezetben nem szabályozott kérdésekben e törvény általános rendelkezéseit, nemzetközi szerződés vagy kötelező uniós jogi aktus eltérő rendelkezése esetén pedig azt kell alkalmazni.

(3) Az e fejezet szerinti adóval kapcsolatos hatósági ügyben az állami adó- és vámhatóság jár el.

Fogalmak

57/B. §

E fejezet alkalmazásában:

1. főfoglalkozású kisadózó: az egyéni vállalkozó, kivéve azt, aki a tárgyhoz egészében legalább heti 36 órás munkaviszonyban áll; a Tbj. szerint kiegészítő tevékenységet folytat; külföldön biztosított; más vállalkozásban nem kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó; nappali rendszerű közép- vagy felsőoktatási tanulmányokat folytat; nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban áll; vagy jogszabály alapján olyan ellátásban részesül, amelyre tekintettel e minősége kizárt;
2. nem főfoglalkozású kisadózó: az a kisadózó, aki nem minősül főfoglalkozású kisadózónak;
3. védett kisadózó: az a természetes személy, aki 2026. december 31-én a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló 2022. évi XIII. törvény alapján kisadózónak minősül, és 2027. január 1-jén e fejezet alapján kisadózói jogállása automatikusan létrejön;
4. kifizető: az Art. szerinti kifizető, ideértve a külföldi kifizetőt is, de ide nem értve a 7-10. pont szerinti technikai vagy védett közvetítői szereplőt az ott meghatározott ügyletben;

5. külföldi kifizető: külföldi illetőségű jogi személy, egyéb szervezet, továbbá a külföldi jog szerint önálló gazdasági tevékenységet végző személy, ha az ügyletben e minőségében jár el;
6. végső gazdasági megrendelő: az a személy vagy szervezet, amely a kisadózó teljesítésének gazdasági eredményét saját tevékenységéhez, működéséhez vagy fogyasztásához közvetlenül igénybe veszi, és amelynek érdekében a teljesítés lényeges tartalma meghatározásra kerül;
7. technikai kifizető: az a személy vagy szervezet, amely kizárólag vagy döntően pénzforgalmi, elszámolási, letéti, követeléskezelési, közvetítői vagy platformfunkciót lát el, a kisadózó teljesítését saját gazdasági céljára nem veszi igénybe, és a végső ügyfelek felé fennálló gazdasági kockázatot nem viseli;
8. platformszolgáltató: olyan digitális vagy elektronikus közvetítő, piactér, alkalmazás, tartalom-, szállás-, személyszállítási, hirdetési, előfizetési vagy más online szolgáltatási felület üzemeltetője, amely több, egymástól gazdaságilag független végfelhasználó, megrendelő vagy hirdető és a kisadózó közötti ügyletek létrejöttét, elszámolását vagy kifizetését segíti elő;
9. egészségpénztári technikai kifizető: az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár vagy más, jogszabály alapján egészség- vagy önszegélyező szolgáltatást finanszírozó szervezet, ha a kisadózó szolgáltatásának tényleges igénybevevője a pénztártag vagy annak jogosult hozzátartozója;
10. védett közösségi megrendelő: a társasház, lakásszövetkezet, önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, továbbá a Kormány rendeletében meghatározott olyan közösségi vagy elszámolási szervezet, amelynél az egyetlen jogi személy mögött több, egymástól független természetes személy vagy önálló gazdasági érdek jelenik meg;
11. fizetési kérelem: a pénzforgalom lebonyolításáról szóló 35/2017. (XII. 14.) MNB rendelet szerinti, a kedvezményezett által a fizető félnek címzett, fizetés kezdeményezésére vonatkozó szabványosított üzenet, amely legalább az azonnali átutalási megbízás megadásához szükséges adatokat tartalmazza;
12. kifizetőtől származó bevétel: a végső gazdasági megrendelőtől termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékeként megszerzett bevétel, ide nem értve azt az összeget, amelynek kifizetője kizárólag a 7-10. pont szerinti minőségében jár el;
13. domináns megrendelő: az a végső gazdasági megrendelő, amelytől és kapcsolt vállalkozásaitól a kisadózó adóévi bevételeinek legalább 50 százaléka származik, az 57/J. § szerinti kivételek figyelembevételével;
14. keretösszeg: az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti alanyi adómentesség választására jogosító, az adott adóév első napján hatályos éves értékhatár;
15. kisadózói bevétel: a kisadózó vállalkozási tevékenységéhez kapcsolódó, az 57/F-57/G. § szerint megszerzett ellenérték és támogatás, csökkentve az e fejezet szerint bevételnek nem minősülő tételekkel;

Az adóalanyiság választása és az azonnali jogosultság-ellenőrzés

57/C. §

- (1) A kisadózást kizárólag az Evecvtv. szerinti egyéni vállalkozó választhatja.
- (2) Nem alkalmazható a kisadózás az ügyvédi, európai közösségi jogász, szolgáltató állatorvosi, közjegyzői és önálló bírósági végrehajtói tevékenységből származó bevételre. Nem kizárt azonban a kisadózás, ha az érintett kamarai vagy szakmai tevékenységét jogszerűen szünetelteti, és ezzel egyidejűleg az Evecvtv. alapján más, attól elkülönülő tevékenységet folytat.
- (3) Nem választhatja a kisadózást az, akinek adószáma a bejelentés évében vagy az azt megelőző 12 hónapban véglegesen törlésre került, aki egyéni vállalkozói tevékenység folytatásának tilalma alatt áll, vagy aki az adóalanyiság választásakor jogszabály alapján egyéni vállalkozói tevékenységre nem jogosult.
- (4) Nem választható a kisadózás saját tulajdonú vagy bérelt ingatlan üzletszerű bérbeadásából és üzemeltetéséből származó bevételre, kivéve a jogszabályban külön meghatározott, magánszálláshely-szolgáltatásnak minősülő tevékenységet.

(5) A kisadózói bejelentés a természetes személy nevét, adóazonosító jelét, adószámát és a főfoglalkozású minőségre vonatkozó nyilatkozatot tartalmazza. Fizetési számla és társadalombiztosítási azonosító jel közlésére a kisadózó nem köteles.

(6) Az állami adó- és vámhatóság a társadalombiztosítási azonosításhoz szükséges adatot az egészségbiztosítási szervvel és a Magyar Államkincstárral fennálló adatkapcsolat útján szerzi be; hiányzó vagy rendezendő adat esetén az adat rendezését hivatalból kezdeményezi.

(7) Az állami adó- és vámhatóság a bejelentés alapján fennálló, közhiteles nyilvántartásból megállapítható kizáró okot legkésőbb három munkanapon belül vizsgálja. Kizáró ok esetén a nyilvántartásba vételt megtagadja; a kisadózói jogállás utólagos, pusztán olyan okra alapított törlése, amely a bejelentéskor közhiteles nyilvántartásból megállapítható volt, nem alkalmazható.

57/D. §

(1) A kisadózói jogállás a választás bejelentését követő hónap első napján, év közben kezdő egyéni vállalkozónál a nyilvántartásba vétel napján jön létre.

(2) A főfoglalkozású vagy nem főfoglalkozású minőség változását az állami adó- és vámhatóság a rendelkezésére álló foglalkoztatási, biztosítási és nyugdíj-adatok alapján hivatalból vezeti át. A kisadózó csak olyan változást köteles bejelenteni, amelyet az állami adó- és vámhatóság más állami nyilvántartásból nem ismerhet meg.

A kisadózói jogállás megszűnése

57/E. §

(1) A kisadózói jogállás megszűnik:

a) a hónap utolsó napjával, ha a kisadózó kijelenti, hogy a következő hónaptól e fejezetet nem alkalmazza;

b) az egyéni vállalkozói jogosultság megszűnésének napjával;

c) a végleges határozat hónapjának utolsó napjával, ha a kisadózó terhére számla- vagy nyugtaadás elmulasztása, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatása vagy igazolatlan eredetű áru forgalmazása miatt ismételt, súlyos jogsértést állapítanak meg;

d) a végleges határozat hónapjának utolsó napjával, ha az év utolsó napján fennálló, végrehajtható nettó adótartozás meghaladja az 500 ezer forintot, és azt a határozat véglegessé válásáig sem rendezik;

e) a bevétel megszerzését megelőző nappal az 57/I. § szerinti jelenlegi vagy volt munkáltatói bevétel esetén;

f) az első érintett bevétel megszerzését megelőző nappal, ha végleges határozat megállapítja, hogy az 57/K. § szerinti munkaviszony-helyettesítő konstrukciót a kisadózás jogosulatlan alkalmazására hozták létre;

g) az adóév utolsó napjával, ha az 57/J. § szerinti domináns megrendelői koncentráció és az 57/K. § szerinti, munkaviszonyra utaló további körülmények együttesen fennállnak, és a kisadózó a törvényi vélelmet nem dönti meg.

(2) Az (1) bekezdés e)-g) pontja alapján megszűnt kisadózás a megszűnés évében és az azt követő 12 hónapban nem választható. A többi megszűnési ok esetén a választási tilalom csak akkor alkalmazható, ha azt e törvény kifejezetten kimondja.

A kisadózói bevétel egyszerűsített meghatározása

57/F. §

(1) Kisadózói bevétel a vállalkozási tevékenység ellenértékeként vagy támogatásaként ténylegesen megszerzett pénzösszeg vagy pénzben kifejezhető vagyoni érték.

(2) Nem minősül kisadózói bevételnek különösen az áthárított általános forgalmi adó, a visszatérített adó, a visszafizetendő kölcsön vagy hitel, a korábban átadott vagyoni érték nem ellenérték jellegű visszatérítése, a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított, tételes elszámolású támogatás, valamint a nem kizárólag üzemi célt szolgáló vagyontárgy értékesítésének ellenértéke.

(3) A szokásos piaci ár és a tényleges ellenérték különbözete önmagában nem növeli a kisadózói bevételt. Ha az állami adó- és vámhatóság rendeltetésszerű joggyakorlást, színtelt ügyletet vagy az adókötelezettség megkerülésére szolgáló, ellenérték nélküli vagy nyilvánvalóan aránytalan ügyletet észlel, annak jogkövetkezményeit külön adóigazgatási eljárásban állapítja meg.

57/G. §

- (1) A kisadózói bevétel és annak megszerzési időpontja elsődlegesen az állami adó- és vámhatóság online számla-, eNyugta-, pénztárgép- és a (3) bekezdés szerinti pénzforgalmi adataiból állapítandó meg.
- (2) Készpénzzel vagy fizetési kártyával teljesített ellenérték a fizetés napján megszerzett bevétel. A kártyaelfogadó későbbi banki elszámolása ugyanazon bevételt másodszor nem keletkezteti. Sztornó, visszatérítés vagy chargeback a kapcsolódó bevételt a megfelelő időszakban csökkenti.
- (3) Nem készpénzes, nem kártyás ellenérték a kisadózó vállalkozási tevékenységéhez kapcsolódó fizetési számlán történő jóváírás napján megszerzett bevétel. Az állami adó- és vámhatóság az e törvény 4. §-ában meghatározott számlainformációs hozzáférés útján jogosult a bevétel megállapításához szükséges fizetési számla- és tranzakciós adatokat megismerni.
- (4) Az állami adó- és vámhatóság a kisadózó vállalkozási tevékenységéhez kapcsolódó fizetési számlát vagy fizetési számlákat a rendelkezésére álló adatok alapján hivatalból azonosítja. A kisadózó fizetési számla bejelentésére nem köteles. Ha a vállalkozási tevékenységhez kapcsolódó fizetési számla a rendelkezésre álló adatokból egyértelműen nem állapítható meg, az állami adó- és vámhatóság elektronikus hiánypótló adategyeztetési eljárást folytat le a fizetési számla megállapítása érdekében.
- (5) A kisadózó olyan vállalkozási célú kiegyenlítést, amely az (1)-(4) bekezdés szerinti adatokból nem állapítható meg, öt napon belül az állami adó- és vámhatóság elektronikus adategyeztetési felületén jelenti be.
- (6) A bizonylatolási vagy adatszolgáltatási kötelezettség megszegése a bevétel adójogi minőségét nem szünteti meg; az ilyen bevételt az állami adó- és vámhatóság ellenőrzésben állapíthatja meg.

A kifizetői minőség, a technikai közvetítők és az 50 százalékos koncentráció

57/H. §

- (1) A kifizetői szabályokat a gazdasági tartalom alapján kell alkalmazni. A pénz útjában szereplő személy pusztán azért nem minősül a kisadózó megrendelőjének, mert a végső ügyféltől az ellenértéket beszedi, elszámolja vagy a kisadózónak továbbítja.
- (2) A platformszolgáltatótól, technikai kifizetőtől vagy egészségpénztári technikai kifizetőtől érkező összeg a kisadózás alkalmazásában olyan személytől származó bevételnek minősül, akinek a részére a mögöttes termékértékesítés vagy szolgáltatás gazdaságilag teljesült. Ha a végső ügyfelek személye az adatkezelési vagy üzleti modell miatt egyedileg nem állapítható meg, a bevétel a domináns megrendelői arány számításakor nem vehető figyelembe egyetlen kifizető bevételeként.
- (3) A platformszolgáltató és az egészségpénztári technikai kifizető a kisadózás alkalmazásában nem minősül kifizetőnek arra a bevételre, amelynél kizárólag a (2) bekezdés szerinti közvetítői vagy elszámolási szerepet tölti be.
- (4) A védett közösségi megrendelőtől származó bevételt az 57/I. § szerinti 50 százalékos koncentráció megállapításánál figyelmen kívül kell hagyni. A társasház vagy lakásszövetkezet ettől még kifizetőnek minősülhet a kiegészítő adó szempontjából, ha a szolgáltatás tényleges megrendelője maga a társasház vagy lakásszövetkezet.

57/I. §

- (1) A kisadózói jogállás megszűnik a bevétel megszerzését megelőző nappal, ha a kisadózó kifizetőtől származó bevételt szerez:
- a) a munkáltatójától;
 - b) munkaviszonya megszűnését követő 24 hónapon belül volt munkáltatójától;
 - c) az a) vagy b) pont szerinti személy jogutódjától vagy kapcsolt vállalkozásától.
- (2) Az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a bevételt formálisan más személy folyósítja, de a teljesítés végső gazdasági megrendelője az (1) bekezdés szerinti személy. Nem alkalmazható e

rendelkezés, ha a közvetítő mögött több, egymástól független végső megrendelő áll, és az (1) bekezdés szerinti személy részére teljesített rész elkülöníthető; ebben az esetben kizárólag az elkülönített bevétel minősül tiltott bevételnek.

57/J. §

- (1) Domináns megrendelőnek minősül az a végső gazdasági megrendelő, amelytől és kapcsolt vállalkozásaitól származó, koncentrációba beszámító bevétel az adóévi összes kisadózói bevétel legalább 50 százaléka.
- (2) Az 50 százalékos arányba nem számít bele:
- a) a platformszolgáltató vagy technikai kifizető által több, egymástól független végfelhasználóhoz kapcsolódóan elszámolt bevétel;
 - b) az egészségpénztár által tag vagy jogosult hozzátartozó javára finanszírozott szolgáltatás ellenértéke;
 - c) társasháztól vagy lakásszövetkezettől származó bevétel;
 - d) fizetési szolgáltató, kártyaelfogadó, követeléskezelő vagy letéti szolgáltató által technikailag továbbított összeg;
 - e) közös jogkezelő, digitális piactér, alkalmazás-áruház vagy merchant-of-record rendszer által több, egymástól független végfelhasználóhoz kapcsolódóan elszámolt összeg, ha a kisadózó a gazdasági kockázatot maga viseli;
 - f) saját termék nagykereskedelmi vagy disztribúciós értékesítéséből származó bevétel, ha a kisadózó a terméket saját kockázatára állítja elő vagy szerzi be, és a vevő nem határozza meg a kisadózó munkaszervezését;
 - g) szellemi alkotás, licenc, jogdíj, reklám- vagy közönségbevétel, ha a bevétel gazdasági tartalma tömeges vagy több végfelhasználóhoz kapcsolódik.
- (3) A domináns megrendelő pusztán fennállása önmagában nem szünteti meg a kisadózói jogállást. A jogállás csak akkor szűnhet meg, ha a domináns megrendelő mellett az 57/K. § (2) bekezdésében meghatározott körülmények közül legalább három fennáll, és a kisadózó nem bizonyítja, hogy tevékenységét gazdaságilag és munkaszervezetileg önálló vállalkozóként végzi.
- (4) Ha a kisadózói jogállás év közben megszűnik, az (1) bekezdés szerinti arányt kizárólag a kisadózói időszak bevételeire kell megállapítani.

A bűjtatott vagy kiszervezett munkaviszony tilalma

57/K. §

- (1) A kisadózás nem alkalmazható olyan jogviszonyra, amelynek gazdasági tartalma a munkaviszony helyettesítése, és amelyet elsődlegesen a munkaviszonyhoz kapcsolódó adó- és járulékkötelezettségek elkerülése céljából szerveztek vállalkozási vagy megbízási jogviszonnyá.
- (2) A munkaviszony-helyettesítő jelleg megállapításakor különösen a következő körülményeket kell vizsgálni:
- a) a kisadózó a feladatot személyesen köteles ellátni, helyettest saját döntése alapján nem vehet igénybe;
 - b) a munkavégzés napi vagy heti időbeosztását a megrendelő határozza meg;
 - c) a rendszeres rendelkezésre állási időt a megrendelő írja elő;
 - d) a munkavégzés helyét a megrendelő határozza meg, és attól a kisadózó érdemi üzleti ok nélkül nem térhet el;
 - e) a munkavégzéshez szükséges fő munkaeszközöket, informatikai eszközöket vagy infrastruktúrát a megrendelő biztosítja;
 - f) a kisadózó a megrendelő szervezeti egységébe, munkacsoportjába vagy belső hierarchiájába beépül;
 - g) a kisadózó a megrendelő belső e-mail címét, névjegyét, munkaköri elnevezését vagy szervezeti azonosítóját használja külső megkülönböztetés nélkül;
 - h) a kisadózó felett a megrendelő munkáltatói jellegű utasítási, ellenőrzési vagy beszámoltatási jogot gyakorol;

- i) a díjazás döntően havi fix összeg, és nem kötődik elkülöníthető teljesítményhez, eredményhez vagy vállalkozói kockázathoz;
 - j) a kisadózó díjazása fizetett szabadsághoz, betegszabadsághoz vagy munkaszüneti naphoz hasonló módon változatlanul jár;
 - k) a kisadózó távollétéhez a megrendelő előzetes engedélye szükséges;
 - l) a kisadózót szabadságnylvántartásban, munkaidő-nyilvántartásban vagy jelenléti rendszerben munkavállalóhoz hasonlóan tartják nyilván;
 - m) a kisadózó díját a megrendelő egyoldalúan, bérjellegű rendszerben állapítja meg vagy módosítja;
 - n) a kisadózó érdemi árképzési szabadsággal nem rendelkezik;
 - o) a vállalkozási tevékenység gazdasági kockázatát döntően a megrendelő viseli;
 - p) a kisadózó hibás teljesítéséhez nem kapcsolódik vállalkozói szavatossági, jótállási vagy kártérítési kockázat;
 - q) a kisadózó költségeit a megrendelő munkavállalói költségterítéshez hasonló rendszerben teljes körűen megtéríti;
 - r) a kisadózó a megrendelő által meghatározott munkaruhát, egyenruhát, azonosítót vagy védőfelszerelést munkavállalóival azonos módon köteles használni;
 - s) a kisadózó a megrendelő munkavállalóival azonos feladatot, azonos vezető irányítása alatt és lényegében azonos munkafeltételek mellett lát el;
 - t) a kisadózó feladata a megrendelő szervezeti ábrájában vagy belső szabályzatában tartós munkakörként jelenik meg;
 - u) a megrendelő kötelező belső képzésen, teljesítményértékelésen vagy minősítési rendszerben munkavállalóival azonos módon vesz részt;
 - v) a kisadózó más megrendelő részére történő munkavégzését a megrendelő általánosan tiltja vagy előzetes engedélyhez köti;
 - w) a kisadózó a megrendelő ügyfélkapcsolati rendszerében saját vállalkozása helyett a megrendelő képviselőjeként jelenik meg;
 - x) a teljesítéshez szükséges helyettes, közreműködő vagy alvállalkozó személyét a megrendelő munkáltatói jelleggel kiválasztja vagy elutasítja;
 - y) a kisadózó tevékenysége közvetlenül korábbi munkakörének, illetve a megrendelőnél megszüntetett vagy kiszervezett munkakörnek felel meg, még ha a 24 hónapos tiltott időszak már eltelt is;
 - z) a kisadózó és a megrendelő közötti jogviszony megszűnésének, felmondásának vagy szankcionálásának szabályai lényegükben munkajogi fegyelmi vagy felmondási rendszert utánoznak.
- (3) Ha a (2) bekezdésben felsorolt körülmények közül legalább hat fennáll, vélelmezni kell a munkaviszony-helyettesítő jelleget. Domináns megrendelő esetén e vélelem legalább három körülmény fennállásakor beáll. A vélelem ellen bizonyításnak van helye.
- (4) A vélelem megdöntésénél különösen a kisadózó javára kell értékelni, ha saját alkalmazottat vagy alvállalkozót foglalkoztat, jelentős saját tárgyi eszközt használ, saját üzleti márkával és ügyfélszerzéssel rendelkezik, eredmény- vagy projekt-kockázatot visel, több megrendelő felé rendszeresen értékesít, vagy a teljesítés módját érdemben maga szervezi.
- (5) A Kormány rendeletben meghatározhatja a (2)-(4) bekezdésben szereplő körülmények részletes alkalmazási, bizonyítási és ágazati értelmezési szabályait. A rendelet új, önállóan a kisadózói jogállás megszüntetésére alkalmas tényállást nem állapíthat meg.

A tételes adó, a bevételi keret és a 15 százalékos kiegészítő adó

57/L. §

- (1) A védett, főfoglalkozású kisadózó 2027. január 1-jétől 2029. december 31-éig havi 50 ezer forint tételes adót fizet, ha magasabb összegű tételes adót nem választ.
- (2) A védett, főfoglalkozású kisadózó naptári évre 75 ezer vagy 100 ezer forint havi tételes adót választhat. Év közben magasabb összegű adó a következő hónaptól választható; alacsonyabb összegre visszatérés csak a következő adóév első napjától lehetséges.

(3) A 2026. december 31-én kisadózónak nem minősülő főfoglalkozású kisadózó havi tételes adója 2027-ben 100 ezer forint, 2028-tól a tárgyévet megelőző év első napján érvényes minimálbérnek a Tbj. szerinti társadalombiztosítási járulék és a Szcho tv. szerinti szociális hozzájárulási adó együttes mértékével számított, ezer forintra kerekített összege.

(4) A nem főfoglalkozású kisadózó havi tételes adója 2027-ben 50 ezer forint, 2028-tól a tárgyévet megelőző év első napján érvényes minimálbérnek az Szja tv. általános adómértékével számított, ezer forintra kerekített összege.

(5) A tételes adót minden megkezdett, adófizetési kötelezettséggel érintett hónapra meg kell fizetni.

57/M. §

(1) A kisadózó a keretösszeget meghaladó kisadózói bevétel után 40 százalékos különadót fizet.

(2) Ha a kisadózói jogállás vagy a tételesadó-fizetési kötelezettség nem áll fenn az adóév valamennyi hónapjában, a keretösszeg a tételesadó-fizetéssel érintett hónapok számával arányos.

(3) A keretösszegbe a bevételeket a megszerzésük időpontja szerinti sorrendben kell beszámítani. Ha ugyanazon a napon több bevétellel lépi át a keretösszeget, a keretösszeg fennmaradó részét az aznapi bevételek között arányosan kell megosztani.

57/N. §

(1) A kisadózó a keretösszegbe beszámító kifizetőtől származó bevétele után 15 százalékos kiegészítő adót fizet.

(2) A fizetendő kiegészítő adó az adóévben a keretösszegbe beszámító kifizetőtől származó bevétel 15 százaléka az adóévben esedékes tételes adó összegét meghaladó része, de legalább nulla.

(3) A keretösszeget meghaladó bevételrész után kizárólag az 57/M. § szerinti 40 százalékos különadót kell megfizetni; ugyanazon bevételrész után 15 százalékos kiegészítő adó nem terhelhető.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában a kifizetői és nem kifizetői bevételeket a megszerzés időpontja szerinti sorrendben kell a keretösszeghez rendelni. Azonos napi bevételeknél arányos megosztást kell alkalmazni.

(5) A platformszolgáltató vagy egészségpénztári technikai kifizető által pusztán elszámolt, e törvény szerint nem kifizetőtől származónak minősülő bevétel a kiegészítő adó alapjába nem tartozik.

NAV-kiajánlás, fizetési kérelem és automatikus adómegállapítás

57/O. §

(1) Az állami adó- és vámhatóság a rendelkezésére álló adatok alapján havonta megállapítja a kisadózó tételes adóját, kiegészítő adóját és – a keretösszeg átlépését követően – a 40 százalékos különadót.

(2) Az állami adó- és vámhatóság a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig elektronikus úton közli a kisadózóval az adómegállapítás tervezetét (a továbbiakban: kiajánlás), amely tételesen bemutatja a figyelembe vett bevételeket, azok kifizetői minőségét és a számított adót.

(3) A kisadózó a kiajánlástól számított 15 napon belül egyszerűsített elektronikus adategyeztetést kezdeményezhet. Az adategyeztetés megindítása az érintett vitatott összeg tekintetében a fizetési intézkedést annak lezárásáig felfüggeszti.

(4) Ha a kisadózó 15 napon belül nem kezdeményez adategyeztetést, a kiajánlásban szereplő összeg az állami adó- és vámhatóság által megállapított adónak minősül.

(5) Az állami adó- és vámhatóság a véglegessé vált vagy elfogadott összeg megfizetésére az általa a rendelkezésére álló adatok alapján azonosított, fizetési kérelem fogadására alkalmas fizetési számlára fizetési kérelmet küld. A kisadózó a fizetési kérelmet annak kézhezvételétől számított 15 napon belül teljesíti.

(6) A kisadózó az Art. szerinti automatikus részletfizetést elektronikus úton kérheti. A Kormány rendeletben a kisadózók számára egyszerűsített, automatikusan elbírált részletfizetési feltételeket állapíthat meg.

(7) Az állami adó- és vámhatóság a fizetési kérelem megküldéséhez szükséges fizetési számlát a rendelkezésére álló számlainformációs, pénzforgalmi, adófolyószámla- és egyéb hatósági adatok alapján hivatalból állapítja meg. Ha a fizetési számla egyértelműen nem állapítható meg, az állami

adó- és vámhatóság a kisadózót elektronikus hiánypótló adategyeztetésre hívja fel. Ha a kisadózó fizetési kérelem fogadására alkalmas fizetési számlával nem rendelkezik, ilyen számla a hiánypótló eljárás eredményeként sem állapítható meg, vagy az esedékes adó a fizetési kérelem teljesítési határidejéig nem kerül megfizetésre, az állami adó- és vámhatóság az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásról szóló törvény szerint jár el.

57/P. §

- (1) A kisadózó e fejezet szerinti bevételi nyilvántartás vezetésére és éves adóbevallás benyújtására nem köteles.
- (2) A kisadózó köteles a számlát, nyugtát és az adategyeztetéshez szükséges egyéb bizonylatot az adó megállapításához való jog elévüléséig megőrizni.
- (3) Az állami adó- és vámhatóság az adóévet követő év február 15-éig elektronikus éves összesítést készít a kisadózói bevételről, a kifizetőtől származó bevételről, a megfizetett tételes, kiegészítő és különadóról, valamint az ellátási alapról. Az összesítés ellen 30 napon belül egyszerűsített korrekciós kérelem terjeszthető elő.

A tételes adóval teljesített közterhek, biztosítás és ellátási alap

57/Q. §

- (1) A kisadózó e fejezet szerinti adó megfizetésével saját vállalkozási tevékenysége tekintetében mentesül a vállalkozói személyi jövedelemadó, vállalkozói osztalékalap utáni adó vagy átalányadó, a saját maga után fizetendő társadalombiztosítási járulék és a saját maga után fizetendő szociális hozzájárulási adó megállapítása, bevallása és megfizetése alól.
- (2) A kisadózó az általa foglalkoztatott személyek után fennálló adó- és járulékkötelezettségeit az általános szabályok szerint teljesíti.

57/R. §

- (1) A főfoglalkozású kisadózó biztosítotttnak minősül.
- (2) 2027-ben a havi ellátási alap:
 - a) védett kisadózó havi 50 ezer forint tételes adója esetén 108 ezer forint;
 - b) védett kisadózó havi 75 ezer forint tételes adója esetén 161 ezer forint;
 - c) havi 100 ezer forint vagy az 57/L. § (3) bekezdése szerinti tételes adó esetén 317 ezer forint.
- (3) 2028-tól az 57/L. § (3) bekezdése szerinti általános főfoglalkozású tételes adóhoz tartozó havi ellátási alap a tárgyévi minimálbér. A védett kisadózó 50 ezer, illetve 75 ezer forintos átmeneti választása esetén a (2) bekezdés a), illetve b) pontja szerinti ellátási alap alkalmazandó 2029. december 31-éig.
- (4) A megfizetett kiegészítő adó növeli a főfoglalkozású kisadózó ellátási alapját. Az adóévi ellátási alap növekménye a ténylegesen megfizetett kiegészítő adó és a Tbj. szerinti társadalombiztosítási járulék, valamint a Szoccho tv. szerinti szociális hozzájárulási adó együttes mértékének hányadosa. A növekményt a kifizetői bevétellel érintett biztosítási hónapok között a bevétel arányában kell megosztani.
- (5) A (4) bekezdéssel növelt havi ellátási alap nem haladhatja meg a tárgyhavi kisadózói bevételt és a minimálbér háromszorosát.
- (6) A nem főfoglalkozású kisadózó e jogállására tekintettel biztosítotttnak nem minősül.

57/S. §

- (1) A kisadózó jövedelmének – külön jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – az állami adó- és vámhatóság éves összesítésében szereplő kisadózói bevétel 60 százaléka minősül.
- (2) Az állami adó- és vámhatóság a jövedelemigazolást az általa megállapított bevételi adatok alapján állítja ki; külön bevallás benyújtását nem követelheti meg.

Tételesadó-mentes hónapok

57/T. §

(1) Nem kell tételes adót fizetni azon hónapokra, amelyek egészében a kisadózó táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban, gyermekek otthongondozási díjában vagy ápolási díjban részesül, fogvatartott, önkéntes tartalékos katonai szolgálatot teljesít, vagy egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti, feltéve, hogy e hónapban kisadózói tevékenységet nem végez és bevételt nem szerez.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdés szerinti, állami nyilvántartásból megismerhető tényeket hivatalból veszi figyelembe; külön bejelentés csak az állami nyilvántartásból meg nem ismerhető körülményre írható elő.

”

2. Az 1+1 százalékos rendelkezés kiterjesztése

2. §

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvényt úgy kell módosítani, hogy a magánszemély által az Szja tv. kisadózói fejezete alapján az adóévben ténylegesen megfizetett tételes és kiegészítő adó az 1+1 százalékos rendelkezés alapjába beszámítson. A 40 százalékos, keretösszeg feletti különadó e rendelkezés alapjába nem számít bele.

3. Az egyszerűsített helyi iparüzési adó bevételi sávjainak igazítása

3. §

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény kisvállalkozói egyszerűsített adóalap-megállapítási szabályában a bevételi sávhatárokat az Szja tv. 57/B. § 14. pontja szerinti keretösszeghez kell kötni úgy, hogy az első sáv felső határa a keretösszeg kétharmada, a második sáv felső határa a keretösszeg, a harmadik sáv felső határa a keretösszeg másfélszerese legyen. A törvényben meghatározott tételes adóalapok változatlanul alkalmazandók, amíg külön törvény azokat nem módosítja.

4. Az állami adó- és vámhatóság számlainformációs szolgáltatási jogállása

4. §

(1) 2027. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóságot az Szja tv. 57/A–57/T. §-ának alkalmazása céljából a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló 2009. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Pft.) szerinti számlainformációs szolgáltatást nyújtó szolgáltatónak kell tekinteni. E tevékenységéhez külön pénzforgalmi szolgáltatói engedély nem szükséges.

(2) A pénzforgalmi szolgáltató 2027. január 1-jétől köteles biztosítani, hogy az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdés szerinti adóigazgatási célból, biztonságos elektronikus adatkapcsolaton keresztül hozzáférjen a kisadózó fizetési számlájának azonosító adataihoz, egyenleg- és fizetési műveleti adataihoz, továbbá az adómegállapításhoz való jog elévülési idején belüli, a pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére álló múltbeli adatokhoz.

(3) Az Szja tv. 57/A. § szerinti kisadózói jogállás választása, illetve a törvény erejénél fogva történő létrejötte a kisadózói jogállás fennállásának időtartamára a Pft. szerinti számlainformációs szolgáltatás igénybevételéhez szükséges kifejezett adózói hozzájárulásnak minősül. A kisadózói jogállás megszűnése a korábbi időszakra vonatkozó, törvényen alapuló adóhatósági hozzáférési és ellenőrzési jogosultságot nem érinti.

(4) Az állami adó- és vámhatóság az online számla-, eNyugta-, pénztárgép-, számlainformációs és egyéb rendelkezésére álló adatokat fejlett adatelemzési módszerekkel együttesen vizsgálja, és ezek alapján azonosítja különösen az Szja tv. 57/B. § 7–10. pontja szerinti technikai kifizetőt, platformszolgáltatót, egészségpénztári technikai kifizetőt és védett közösségi megrendelőt. Az automatizált minősítés önmagában a kisadózói jogállás megszűnését nem eredményezheti; az adózó számára a minősítés alapjául

szolgáltató lényeges adatokat és következtetést hozzáférhetővé kell tenni, és legalább 15 napot kell biztosítani az eltérés tisztázására.

(5) A Kormány és az állami adó- és vámhatóság az e § végrehajtásához szükséges technikai és szervezeti feltételeket úgy köteles megteremteni, hogy az (1)–(4) bekezdés szerinti számlainformációs hozzáférés 2027. január 1-jén teljeskörűen működőképes legyen.

5. Átmeneti rendelkezések – egyetlen KATA-rendszer 2027-től

5. §

(1) A 2026. december 31-én a 2022. évi XIII. törvény szerint kisadózónak minősülő egyéni vállalkozó 2027. január 1-jén külön bejelentés nélkül az Szja tv. 57/B. § 3. pontja szerinti védett kisadózóvá válik.

(2) Az (1) bekezdés szerinti személy 2027. január 15-éig bejelentheti, hogy 2027. január 1-jétől a kisadózást nem kívánja alkalmazni. A bejelentés e határidőben visszamenőleges hatályú.

(3) Az (1) bekezdés szerinti védett kisadózó főfoglalkozásúként havi 50 ezer forintos tételes adóval folytatja, ha 2027. január 15-éig 75 ezer vagy 100 ezer forintos összeget nem választ.

(4) A 2027. január 1-jétől újonnan belépő kisadózó a bejelentést 2026. december 1-jétől teheti meg.

(5) A 2022. évi XIII. törvény alapján 2026. december 31-éig keletkezett adókötelezettségek, ellenőrzések és jogkövetkezmények tekintetében a 2022. évi XIII. törvény rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell, kivéve a 6. § szerinti kedvező visszamenőleges szabályt. E rendelkezés nem jelent párhuzamos adóalanyiságot 2027. január 1-jét követően.

6. Platform- és egészségpénztári kifizetések visszamenőleges rendezése

6. §

(1) A 2022. szeptember 1-je és 2026. december 31-e közötti időszakra a 2022. évi XIII. törvény 5. § (1) bekezdés g) pontjának alkalmazásában nem tekinthető kifizetőtől származó bevételnek az a bevétel, amelyet a kisadózó platformszolgáltatótól vagy egészségpénztártól kapott, ha a platformszolgáltató, illetve egészségpénztár az ügyletben kizárólag technikai, közvetítői, fizetési vagy elszámolási szerepet töltött be, és a mögöttes termékértékesítés vagy szolgáltatás tényleges igénybevevője más személy volt.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdéssel ellentétes, saját hatáskörében hozott vagy általa fenntartott döntéseket e törvény hatálybalépésétől számított 180 napon belül hivatalból felülvizsgálja, és az ezek alapján alkalmazott, a kisadózói jogállás megszüntetéséhez, mulasztási bírsághoz, késedelmi pótlékhoz, adókülönbözethez vagy más hátrányos jogkövetkezményhez kapcsolódó rendelkezéseket visszavonja vagy módosítja.

(3) A felülvizsgálat az adózó helyzetét nem teheti terhesebbé. Ha a kisadózói jogállás megszüntetésének egyetlen oka az (1) bekezdés szerinti bevétel volt, az adózó kérelmére a jogállást úgy kell rendezni, mintha a megszüntetésre nem került volna sor; a más adózási mód szerint megfizetett adót a kettős adóztatás elkerülésével kell elszámolni.

(4) Az (1)–(3) bekezdés alapján keletkezett túlfizetést az állami adó- és vámhatóság az adózó választása szerint kiutalja vagy adószámláján jóváírja; az adózó terhére önellenőrzési pótlék nem állapítható meg.

7. Különös perújítási jog

7. §

(1) Ha a 6. § (1) bekezdése szerinti kérdésben hozott adóhatósági döntést közigazgatási bíróság jogerős vagy végleges ítélete bírálta el, az adózó e törvény hatálybalépésétől számított 180 napon belül perújítási kérelmet terjeszthet elő.

(2) Az (1) bekezdés szerinti perújításban a 6. § (1) bekezdése szerinti, visszamenőlegesen alkalmazandó kedvező szabályt az ügy érdemére kiható új jogi körülménynek kell tekinteni. A perújítás megengedhetőségét pusztán arra hivatkozással nem lehet megtagadni, hogy a jogszabályváltozás az eredeti per lezárását követően következett be.

(3) A perújítás eredményeként az adózó helyzete a megtámadott ítélethez képest nem válhat terheesebbé.

8. Hatályon kívül helyezés

8. §

2027. január 1-jén hatályát veszti a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló 2022. évi XIII. törvény. A hatályvesztés nem érinti az 5. § (5) bekezdése szerinti, 2026. december 31-éig keletkezett jogok és kötelezettségek rendezését.

9. Felhatalmazó rendelkezések

9. §

(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg:

- a) az állami adó- és vámhatóság 4. § szerinti számlainformációs hozzáférésének, a pénzforgalmi szolgáltatók együttműködésének és adatátadásának, a múltbeli fizetési számla- és tranzakciós adatok hozzáférésének, valamint az adatbiztonság és az elektronikus interfész részletes technikai szabályait;
- b) a kiajánlás, az elektronikus adategyeztetés és a fizetési kérelem technikai szabályait;
- c) az 57/K. § szerinti munkaviszony-helyettesítő körülmények ágazati értelmezésének részletes szempontjait;
- d) a technikai kifizetők és védett közösségi megrendelők további, kizárólag kedvező irányú eseteit;
- e) az automatikus részletfizetés egyszerűsített feltételeit.

(2) A Kormány az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti rendeletet legkésőbb 2026. december 15-éig kihirdeti.

10. Hatálybalépés

10. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2027. január 1-jén lép hatályba.

(2) Az 5. § (4) bekezdése 2026. december 1-jén lép hatályba.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A javaslat szakít azzal a konstrukcióval, amely 2027-2028-ra két, egymással párhuzamos KATA-törvényt tartana fenn. A 2022. évi XIII. törvény 2027. január 1-jén megszűnik, a már kisadózó személyek automatikusan az egységes, Szja tv.-be illesztett rendszerbe kerülnek. Ezzel a korábbi és az új KATA fogalmilag elválik ugyan, de nem két törvény és két adózási rendszer fut párhuzamosan.

A javaslat a 2026. december 31-én kisadózók számára átmeneti, védett státuszt hoz létre. A főfoglalkozású védett kisadózó megtarthatja a havi 50 ezer forintos tételes adót, ugyanakkor saját döntése alapján magasabb összeget is választhat, magasabb társadalombiztosítási ellátási alappal. Az új belépők és a nem főfoglalkozásúak tételes adója a 2026-os kormányzati tervezet irányát követi.

A kifizetőktől származó bevétel ismét megengedett, de 15 százalékos kiegészítő adó kapcsolódik hozzá. A tételes adó beszámít a 15 százalékos kötelezettségbe. A javaslat kifejezetten rendezi a 40 százalékos, keretösszeg feletti adó és a 15 százalékos kiegészítő adó ütközését: ugyanazon bevételre a két többletthez nem rakódhat egymásra.

A javaslat a bevételi keretet nem fix összeggel, hanem az alanyi áfamentesség éves értékhatárához köti. Ezzel a KATA és az áfa értékhatára automatikusan együtt mozog, és nem szükséges minden értékhatár-emeléshez külön KATA-módosítás.

Az adminisztráció csökkentésének kulcsa a NAV-adatokra épülő adómegállapítás. A kisadózó nem vezet külön bevételi nyilvántartást és nem nyújt be éves KATA-bevallást. A NAV az online számla-, eNyugta-, pénztárgép- és számlainformációs adatok alapján havonta kiajánlja az adót, amely ellen egyszerű adategyeztetés kérhető. A fizetési számlát a NAV hivatalból azonosítja; ha ez nem lehetséges, hiánypótló adategyeztetést folytat le. Fizetési számla hiányában az Avt. szabályai alkalmazandók.

A munkaviszony kiszervezésének kezelésére a javaslat nem egyetlen durva százalékos tesztre épít. Megmarad a jelenlegi és 24 hónapon belüli volt munkáltató bevételének szigorú tilalma, emellett 26, törvényi szinten rögzített munkaviszony-jellegű körülmény segíti a gazdasági tartalom minősítését. A domináns, legalább 50 százalékos megrendelő önmagában nem okoz kiesést; további munkaviszony-jegyek is szükségesek. A Kormány rendeletben részletezheti, de nem bővítheti önálló kizáró okokkal a törvényi listát.

A platformszolgáltatók, egészségpénztárak és más technikai elszámolóknak esetén a javaslat a végső gazdasági megrendelőt vizsgálja. Attól, hogy egy összeg technikailag egy platformon, pénztáron vagy fizetési szolgáltatón keresztül érkezik, a közvetítő nem válik automatikusan a szolgáltatás megrendelőjévé. A társasház és lakásszövetkezet a koncentrációs teszt alól külön mentesül.

A platform- és egészségpénztári kifizetések minősítését a javaslat 2022. szeptember 1-jéig visszamenőleg rendezi. A NAV-nak hivatalból vissza kell vonnia azokat a hátrányos jogkövetkezményeket, amelyek kizárólag a technikai kifizető téves kifizetői minősítéséből eredtek. Bírássággal lezárt ügyben különös perújítási lehetőség nyílik.

A javaslat végül az Szja-rendszerbe integrálással megteremti az 1+1 százalékos felajánlás lehetőségét, és a helyi iparüzési adó egyszerűsített bevételi sávjait is a KATA-val együtt mozgó értékhatárhoz igazítja.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A Szja tv.-be illeszti az egységes kisadózási fejezetet. A külön KATA-törvény helyett a kisadózás a személyi jövedelemadó egyik különös megállapítási módjává válik.

Az 57/B-57/D. §-hoz

Új fogalmak választják el a végső gazdasági megrendelőt a pusztán technikai kifizetőtől. A TAJ ismételt bejelentése megszűnik; a NAV az állami nyilvántartásokból szerzi be. A nyilvántartásból felismerhető kizáró okokat a NAV-nak a belépéskor kell vizsgálnia.

Az 57/E. §-hoz

A megszűnési okok között külön marad a volt munkáltatói tiltás, a színlelt munkaviszony és a domináns megrendelőhöz kapcsolódó munkaviszony-jellegű konstrukció.

Az 57/F-57/G. §-hoz

A bevételi fogalom egyszerűbbé válik. A piaci ár korrekciója nem automatikusan KATA-bevétel, hanem külön adóigazgatási eljárás kérdése. A NAV rendelkezésére álló számla-, nyugta- és pénzforgalmi adatok válnak az elsődleges adómegállapítási forrássá.

Az 57/H-57/J. §-hoz

A platform, egészségpénztár és más technikai kifizető nem válik pusztán a pénz átutalásától valódi megrendelővé. Az 50 százalékos koncentrációs szabály gazdasági megrendelőre épül, és önmagában nem eredményez kiesést.

Az 57/K. §-hoz

Huszonhat munkaviszony-jellegű körülményt rögzít. A lista törvényi garanciát jelent, ugyanakkor ágazati részletezésre rendeleti felhatalmazást ad.

Az 57/L-57/N. §-hoz

A védett kisadózó megtarthatja az 50 ezer forintos összeget, magasabb tételes adót önként választhat. Az új belépő főfoglalkozású adója 2027-ben 100 ezer forint. A bevételi keret az alanyi áfamentességhez igazodik. A 15 és 40 százalékos többletadó ugyanazon bevételrészen nem halmozódik.

Az 57/O-57/P. §-hoz

Az adóbeszedés automatizálásához a NAV a rendelkezésére álló adatokból hivatalból azonosítja a fizetési számlát, és arra fizetési kérelmet küld. A fizetési számla adózói bejelentése megszűnik; bizonytalanság esetén elektronikus hiánypótló adategyeztetésre kerül sor, fizetési számla hiányában pedig az Avt. szerinti végrehajtási szabályok alkalmazandók.

A NAV havi kiajánlással állapítja meg az adót. A kisadózó 15 napon belül adategyeztetést kérhet. Megszűnik a külön éves KATA-bevallás és a saját bevételi nyilvántartás.

Az 57/Q-57/T. §-hoz

Rendezi a közteher-kiváltást és az ellátási alapot. A kifizetői bevétel után ténylegesen megfizetett kiegészítő adó arányosan növeli a főfoglalkozású kisadózó ellátási alapját.

A 2-4. §-hoz

A 4. § 2027. január 1-jétől adóigazgatási célú számlainformációs szolgáltatási jogállást biztosít a NAV számára. A kisadózói jogállás választása vagy törvény erejénél fogva történő létrejötte egyben a szükséges adózói hozzájárulásnak minősül. A hozzáférés a rendelkezésre álló, elévülési időn belüli múltbeli adatokra is kiterjed. A NAV az adatokat fejlett adatelemzéssel kapcsolja össze az Online Számla, eNyugta és más adatokkal, különösen a technikai kifizetők és platformközvetítők felismerésére.

Az Szja-rendszerbe illesztett KATA után is lehet 1+1 százalékról rendelkezni, az egyszerűsített HIPA-sávok pedig a KATA/áfa kerettel együtt mozognak. A fizetési kérelemre a pénzforgalmi szabályok alkalmazandók; külön tranzakciósilleték-mentességi rendelkezést a javaslat nem ismétel meg.

Az 5. §-hoz

Megszünteti a két párhuzamos KATA-törvényt. A 2026 végén kisadózók automatikusan, külön bejelentés nélkül védett kisadózóvá válnak.

A 6-7. §-hoz

Visszamenőleg rendezi a platform- és egészségpénztári technikai kifizetéseket, hivatalbóli NAV-korrektívával és a már bíróság által lezárt ügyekre különös perújítási lehetőséggel.

A 8-10. §-hoz

Hatályon kívül helyezi a 2022. évi XIII. törvényt, felhatalmazást ad a technikai részletszabályokra, és meghatározza a hatálybalépést.

Kodifikációs megjegyzés: ez szakmai munkaszöveg. A végleges benyújtás előtt az Szja tv., az Art., az Air., a Tbj., a Szcho tv., a Htv., a Kp., a pénzügyi tranzakciós illetékről szóló törvény és az 1+1 százalékos rendelkezési törvény konkrét §-számozásának, keresztutalásainak és hatálybalépési klauzuláinak technikai összefésülése szükséges.